

Sygn. akt VI P 410/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Zofia Pawelczyk

Ławnicy Jadwiga Pawlik

Adam Borysiewicz

Protokolant Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2019 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa J. O.

przeciwko (...) w Z.

o odszkodowanie

1. zasądza od (...) w Z. na rzecz powódki J. O. kwotę 18.487,29 zł (osiemnaście tysięcy czterysta osiemdziesiąt siedem złotych dwadzieścia dziewięć groszy) wraz odsetkami ustawowymi od dnia 30 września 2017 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem odwołanie przez pracodawcę z funkcji wicedyrektora bez wypowiedzenia;
2. nakazuje pobrać od (...) w Z. na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie kwotę 1.221,07 zł (jeden tysiąc dwieście dwadzieścia jeden złotych siedem groszy) tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 925,00 zł (dziewięćset dwadzieścia pięć złotych zero) tytułem opłaty sądowej od pozwu, której powódka J. O. nie miała obowiązku uiścić oraz kwotę 296,07 zł (dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych siedem groszy) tytułem należności tymczasowo wypłaconych ze Skarbu Państwa;
3. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 6.162,43 zł (sześć tysięcy sto sześćdziesiąt dwa złote czterdzieści trzy grosze).

Jadwiga Pawlik SSR Zofia Pawelczyk Adam Borysiewicz

Sygn. akt VI P 410/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 września 2017 r. (data prezentaty) powódka J. O. wniosła o zasądzenie kwoty 18.248,52 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia następnego po doręczeniu pozwu z tytułu odszkodowania za niezgodne z prawem i nieuzasadnione odwołanie z funkcji wicedyrektora pozwanego oraz zasądzenie kosztów procesu. Jako pozwaną wskazała (...) w Z.. Zdaniem powódki pismo o odwołaniu nie zawierało uzasadnienia, a samo odwołanie nastąpiło z naruszeniem art. 64 i 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (dalej jako: PrOśw). Pozwana nie zasięgnęła również opinii (...) Kuratora Oświaty w przedmiocie odwołania powódki ze stanowiska wicedyrektora.

(pozew – k. 1-7)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że odwołanie powódki zostało dokonane zgodnie z prawem. Odwołanie zostało dokonane na podstawie art. 64 PrOśw, w którym nie ma odniesienia do art. 66 tej ustawy. Wobec tego odwołanie wicedyrektora ze stanowiska nie wymaga spełnienia innych warunków jak: uzyskania opinii Organu Prowadzącego, rady szkoły oraz rady pedagogicznej. W tej sprawie w ocenie pozwanej zostały spełnione wszystkie przesłanki prawidłowego odwołania powódki. Ponadto pozwana zakwestionowała wysokość dochodzonego odszkodowania. Zdaniem pozwanej, przyjmując czysto hipotetycznie, że do odwołania powódki doszło z naruszeniem przepisów ustawy Prawo oświatowe nie może mieć zastosowanie sankcja odszkodowawcza z art. 45 § 2 oraz 47¹ KP, a odszkodowanie mogłoby przysługiwać w wysokości odpowiedniej do dodatku funkcyjnego.

(odpowiedź na pozew – k. 46-53)

Pismem procesowym z dnia 7 stycznia 2019 r. (data prezentaty) powódka sprecyzowała, że ostatecznie dochodzi kwoty 18.487,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia następnego po dniu doręczenia pozwu mając na względzie przedłożone przez pozwaną zaświadczenie o wynagrodzeniu.

(pismo z 07.01.2019 r. – k. 180)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka została zatrudniona w Miejskim Gimnazjum im. (...) w Z. na podstawie umowy o pracę z dnia 12 września 2002 r. od 1 września 2002 r. na stanowisku nauczyciela poprzez mianowanie. W dniu 8 grudnia 2009 r. został nadany powódce stopień nauczyciela dyplomowanego.

Od dnia 1 września 2004 r. powódce zostało powierzzone stanowisko wicedyrektora Miejskiego Gimnazjum im. (...) w Z.. Z dniem 1 września 2017 r. Gimnazjum zostało przekształcone w Szkołę Podstawową nr (...), którego powódka została wicedyrektorem. Z tego tytułu powódce przysługiwał dodatek funkcyjny określony odrębnymi przepisami, który wynosił 750 zł.

Wynagrodzenie za pracę powódki z umowy o pracę w sierpniu 2017 r. wraz ze średnią z godzin w roku szkolnym 2016/2017 wypłaconą w sierpniu 2017 r. wynosiło miesięcznie łącznie 6.162,43 zł.

(umowa o pracę z 12.09.2002 r. – k. 23; akt nadania z 08.12.2009 r. – k. 24-25; pismo z 01.09.2004 r. – k. 35; uchwała Nr XXXI/264/17 – k. 26-28; zaświadczenie – k. 177; aneks do umowy o pracę z 17.02.2005 r. – k. 14 a.o. powódki; zaświadczenie – k. 152)

M. W. objęła funkcję dyrektora pozwanej w dniu 1 września 2017 r. Po uzyskaniu w tym dniu opinii Organu Prowadzącego około godziny 9-10 powódka została poinformowana o odwołaniu ze stanowiska wicedyrektora pozwanej w trakcie posiedzenia Rady Pedagogicznej. Rada Pedagogiczna pozytywnie zaopiniowała odwołanie powódki ze stanowiska.

Zarządzeniem nr (...) z dnia 1 września 2017 r. dyrektor pozwanej -M. W. na podstawie art. 64 PrOśw odwołała z dniem 1 września 2017 r. powódkę ze stanowiska wicedyrektora. W zarządzeniu dyrektor pozwanej wskazała, że odwołanie zostało dokonane po zasięgnięciu opinii Organu Prowadzącego reprezentowanego przez Burmistrza Miasta Z. oraz Rady Pedagogicznej. Powódce nie zostały ustnie przedstawione powody i uzasadnienie odwołania.

(zarządzenie o odwołaniu z funkcji wicedyrektora z dnia 01.09.2017 r. – k.28 a.o. powódki; uchwała nr/2017 – k. 62; zeznania dyrektora pozwanej M. W. na rozprawie z dnia 19.12.2018 r. – protokół rozprawy od 00:18:07 do 00:29:30)

W dniu 1 września 2017 r. w trakcie Rady Pedagogicznej oprócz powódki została odwołana druga wicedyrektor B. Z. w tym samym trybie jak powódka. Na stanowisko wicedyrektora w tym dniu została powołana R. K. oraz uprzednio odwołana B. Z..

(zarządzenie nr (...) – k. 59; protokół nr (...) – k. 63-66)

Powódka pismem z dnia 26 września 2017 r. złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. wnosząc o uchylenie Zarządzenia nr (...) Dyrektora Szkoły Podstawowej nr (...) w Z..

Wyrokiem z dnia 16 maja 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 1729/17 uchylił zarządzenie Dyrektora Szkoły Podstawowej nr (...) w Z. z dnia 1 września 2017 r. o nr (...). Wojewódzki Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wskazał, że zaskarżony akt nie zawierał przyczyn odwołania powódki ze stanowiska oraz nie zawierał uzasadnienia. Z powodu braku uzasadnienia aktu odwołania powódki jako wicedyrektora niemożliwe jest dokonanie kontroli. Dopiero w odpowiedzi na skargę organ uzupełnił argumentację, której zabrakło w akcie odwołania. Sąd administracyjny stwierdził, że brak podania powodów odwołania powódki ze stanowiska wicedyrektora w Zarządzeniu nr (...) stanowi naruszenie prawa. Z tego powodu zaskarżone zarządzenie zostało uchylone.

(skarga z 26.09.2017 r. – k. 73-75verte; wyrok z dnia 16.05.2018 r. o sygn. akt II SA/Wa 1729/17 – k.125-127)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych w toku postępowania do akt sprawy oraz akt osobowych powódki. W ocenie Sądu zeznania dyrektora pozwanej M. W. są wiarygodne w całości. Sąd nie miał podstaw, aby odmówić im wiary. Odnośnie zaświadczenia o wysokości wynagrodzenia z karty 177 akt sprawy Sąd ustalając na tej podstawie stan faktyczny miał na względzie, że zostało przedłożone przez pozwaną i nie zostało zakwestionowane przez powódkę. Ponadto stan faktyczny w zakresie braku podania przyczyn i uzasadnienia odwołania powódki ze stanowiska wicedyrektora pozwanej był bezsporny. Dyrektor pozwanej skutecznie nie zakwestionowała faktu braku uzasadnienia w Zarządzeniu nr (...) z 1 września 2017 r. i braku poinformowania powódki o tym ustnie.

Ponadto z tego względu, że stan faktyczny co do zasady nie był sporny pomiędzy stronami Sąd odstąpił do przesłuchania świadków wezwanych na rozprawę w dniu 19 grudnia 2018 roku i pominął dowód z ich zeznań. Okoliczności, na które mieli zeznawać świadkowie w toku procesu zostały w ocenie Sądu dostatecznie wyjaśnione wcześniej, nie były sporne i nie było konieczne przesłuchiwanie świadków na okoliczności już ustalone.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie było roszczenie odszkodowawcze powódki w związku z odwołaniem ze stanowiska wicedyrektora bez zachowania okresu wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o odwoływaniu pracowników oświatowych zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych.

Powódka była zatrudniona u pozwanego jednocześnie jako nauczyciel mianowany, później dyplomowany oraz od 1 września 2004 r. została powołana na stanowisko wicedyrektora. Funkcję wicedyrektora sprawowała równolegle pozostając zatrudnioną jako nauczyciel dyplomowany.

Stosownie do treści art. 64 ust. 1 PrOśw, w szkole poza dyrektorem, funkcje kierownicze pełnić może m.in. wicedyrektor. Funkcję tę powierza i odwołuje z niej dyrektor szkoły po zasięgnięciu organu prowadzącego, rady szkoły oraz rady pedagogicznej. Powyższy przepis zawiera formalne przesłanki odwołania wicedyrektora z funkcji. Jednak wbrew twierdzeniom pozwanej odwołanie wicedyrektora z powierzonej mu funkcji nie jest bezwarunkowe. Art. 66 ust. 1 PrOśw stanowi, że organ, który powierzył nauczycielowi stanowisko kierownicze w szkole lub placówce:

1) odwołuje nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w razie:

- a) złożenia przez nauczyciela rezygnacji, za trzymiesięcznym wypowiedzeniem,
- b) ustalenia negatywnej oceny pracy lub negatywnej oceny wykonywania zadań wymienionych w art. 57 ust. 2 w trybie określonym przepisami w sprawie oceny pracy nauczycieli - bez wypowiedzenia,
- c) złożenia przez organ sprawujący nadzór pedagogiczny wniosku, o którym mowa w art. 56 ust. 3;

2) w przypadkach szczególnie uzasadnionych, po zasięgnięciu opinii kuratora oświaty, a w przypadku szkoły i placówki artystycznej oraz placówki, o której mowa w art. 2 pkt 8, dla uczniów szkół artystycznych prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego - ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, może odwołać nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia. Powyższa regulacja art. 66 PrOśw zawiera przesłanki merytoryczne. Ponadto jak wynika z wykładni literalnej tego artykułu użycie w nim słów: „odwołuje ..... w razie” i „odwołuje..... w przypadkach” wskazuje na to, że w piśmie dotyczącym odwołania lub w jakiegokolwiek innej formie musi zostać wskazane z jakich powodów następuje odwołanie. Katalog przyczyn odwołania z art. 66 PrOśw jest zamknięty. Odwołanie osoby ze stanowiska kierowniczego musi zostać uzasadnione. Na takim stanowisku stoją Wojewódzkie Sądy Administracyjne, które rozstrzygają o zgodności z prawem danego aktu administracyjnego (tak min. Wojewódzki Sąd Administracyjny w B. w wyroku z dnia 8 listopada 2018 r. II SA/Bk 587/18, LEX nr 2584749). **Przepis art. 64 ust. 1 PrOśw. normuje tylko procedurę odwołania, a nie jego przyczyny.** Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. stwierdził w wyroku z dnia 16 maja 2018 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 1729/17, że Zarządzenie nr 1 Dyrektora pozwanej zostało dokonane z naruszeniem przepisów prawa. Sąd rozpoznający skargę administracyjną wskazał w uzasadnieniu, że akt dotyczący odwołania powódki ze stanowiska wicedyrektora nie zawierał uzasadnienia, ani wskazania przyczyn w związku z czym podlegał uchyleniu.

Przepisy ustawy Prawo oświatowe nie normują roszczeń przysługujących nauczycielowi w razie odwołania ze stanowiska kierowniczego, ani terminów ich dochodzenia. W zakresie sporów o powierzenie stanowiska wicedyrektora szkoły ustalenie zmiany warunków pracy lub płacy, bądź odwołania wicedyrektora szkoły ze stanowiska kierowniczego nieuregulowanych w tej ustawie, zastosowanie mają odpowiednio przepisy Kodeksu Pracy (art. 5 KP lub art. 91c ust 1. Karty Nauczyciela). W tej sprawie akt powierzenia powódce funkcji wicedyrektora został wydany bez określenia terminu. Wobec tego powódka została powołana na stanowisko wicedyrektora pozwanej na czas nieokreślony. Z uwagi na wymaganie odpowiedniego stosowania art. 30 § 4 KP, w sytuacji prawidłowego zastosowania art. 66 PrOśw organ prowadzący ma obowiązek starannego uzasadnienia decyzji oraz zapewnienia odwoływanemu ze stanowiska możliwości wypowiedzenia się na każdym etapie procedury. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się w związku z tym, że zarówno ocena, jak i uznanie organu, który powierzył nauczycielowi stanowisko kierownicze, a następnie odwołuje go z tego stanowiska, nie mogą mieć charakteru dowolnego ani arbitralnego, lecz powinny być dokładnie i szczegółowo wywiezione i uargumentowane w uzasadnieniu podjętej decyzji (uchwały), wywód i argumentacja powinny zaś podlegać wnikliwej kontroli zarówno organów nadzoru, jak i sądu (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 lutego 1997 r. III RN 3/97, OSNP 1997/19/369, OSP 1998/3/51). W innym wyroku Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że „zakres swobody służącej właściwemu organowi przy odwołaniu nauczyciela ze stanowiska dyrektora szkoły jest ograniczony przepisami prawa oświatowego. Sfera uznania kompetentnego organu jest co prawda znaczna, jednak niepełna, bo musi on uwzględniać m.in. ograniczenia wyraźnie ustanowione w art. 38 ustawy o systemie oświaty (ob. art. 66 PrOśw). Przepis ten – jako stwarzający gwarancje dla stabilności stosunku zatrudnienia nauczycieli – musi być zarówno przez organy decydujące, jak i przez organy nadzorujące, a także sprawujące kontrolę legalności decyzji podejmowanych w tym zakresie (także przez sąd pracy), traktowany ze szczególną uwagą. Jeśli bowiem ustawodawca stwarza dla pewnych wyraźnie określonych grup pracowników (w tym przypadku nauczycieli) szczególne i dosyć rygorystyczne gwarancje, to rzeczą organów kontroli prawnej jest dolożenie wszelkich starań, by gwarancje te stały się rzeczywiście funkcjonujące w praktyce” (v. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2003 r. I PK 103/03, OSNP 2004/21/371). Wobec tak sformułowanych poglądów judykatury, które Sąd rozpoznający sprawę podziela, Dyrektor pozwanej odwołując powódkę ze stanowiska wicedyrektora powinna dokonać tego mając na względzie oprócz art. 64 PrOśw, także art. 66 PrOśw. W takiej sytuacji odwołującemu powinny być podane wszelkie przyczyny i uzasadnienie odwołania. Bezsporne oraz potwierdzone w wyroku Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego jest, że Zarządzenie nr 1 nie zostało uzasadnione oraz nie zawierało przyczyn odwołania. Powyższe powoduje uznanie, że powódka została odwołana ze stanowiska wicedyrektora z naruszeniem przepisów prawa. W tych okolicznościach (braku uzasadnienia) Sąd nie może prowadzić postępowania i rozważania na temat zasadności odwołania powódki z funkcji wicedyrektora, gdyż brak uzasadnienia nie może zostać uzupełniony w toku procesu lub po złożeniu oświadczenia o odwołaniu.

Sąd zasądził na rzecz powódki odszkodowanie w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, zgodnie z jej żądaniem, mając na względzie następujące argumenty:

Powódka była zatrudniona u pozwanej na stanowisku nauczyciela przez okres dłuższy niż 3 lata. Również przez okres dłuższy niż 3 lata sprawowała funkcję wicedyrektora. Chociaż odwołanie nauczyciela ze stanowiska wicedyrektora szkoły nie jest tożsame z wypowiedzeniem zmieniającym na podstawie art. 42 § 1 KP, to w sferze faktycznej wywołuje podobne skutki, z wyłączeniem skutku rozwiązującego nauczycielski stosunek pracy. Odwołanie ze stanowiska osoby na stanowisku kierowniczym prowadzi do jednostronnego pozbawienia kierowniczego stanowiska oraz kompetencji i uprawnień organu kierującego szkołą, co powoduje zmniejszenie wynagrodzenia za pracę należnego odwołanej osobie spowodowane pozbawieniem dodatku funkcyjnego (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 kwietnia 1997 r., I PKN 88/97 oraz z dnia 10 stycznia 2003 r., I PK 74/02). Przepisy o wypowiedzeniu umowy o pracę (art. 42 § 1 KP) stosuje się odpowiednio do wypowiedzenia wynikających z umowy warunków pracy i płacy. Z kolei kwalifikowana bezprawność odwołania osoby ze stanowiska kierowniczego wywołuje skutek podobny jak bezprawność działania pracodawcy przy wypowiedzeniu zmieniającym. Przyjmuje się zatem analogiczne stosowanie unormowań dotyczących roszczeń przysługujących pracownikowi z tytułu nieuzasadnionego lub niezgodnego z prawem wypowiedzenia przez pracodawcę umowy o pracę na czas nieokreślony (art. 45 § 1 w zw. z art. 47¹ KP).

Zgodnie z art. 45 § 1 KP w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Tak więc, do odwołania z funkcji wicedyrektora lub innej osoby zajmującej stanowisko kierownicze w szkole powierzone na czas nieokreślony, należy zastosować te przepisy. W każdym wypadku co do zasady wyklucza się roszczenie o przywrócenie do pracy na zajmowanym stanowisku. Sąd rozpoznający sprawę podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 19 maja 2009 r. w sprawie II PK 288/08, zgodnie z którym zakres odszkodowania na rzecz dyrektora szkoły odwołanego z naruszeniem art. 38 ust. 1 ustawy o systemie oświaty (ob. art. 66 PrOśw), powinien obejmować nie tylko dodatek funkcyjny, ale również wynagrodzenie zasadnicze oraz, że znajdują zastosowanie odpowiednio przepisy art. 45 § 1 KP i art. 47¹ KP. Podobnie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 7 maja 2015 r. III PK 130/14 (OSNP 2017/4/38). Nauczycielowi bezpodstawnie odwołanemu ze stanowiska kierowniczego w szkole przysługuje odszkodowanie w wysokości nie niższej od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, a nie w wysokości sumy utraconego za taki okres dodatku funkcyjnego. Odnosząc się do poglądów judykatury przytaczanych przez pozwaną w odpowiedzi na pozew należy wskazać, że orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2014 r., II PK 195/13 zapadło na tle innego stanu faktycznego (odwołanie bez zgody zarządu zakładowej organizacji związkowej pracownika z funkcji kierowniczej, obsadzonej w Kolegium Nauczycielskim na czas określony) i nie może mieć zastosowania w tej sprawie.

Powódka wniosła o zasądzenie odszkodowania, a Sąd stwierdził naruszenie prawa. Wysokość odszkodowania określa art. 47¹ KP. Odszkodowanie, o którym mowa w art. 45, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. Sąd zasądził na rzecz powódki odszkodowanie w wysokości 18.487,29 zł (6.162,43 zł x 3 = 18.487,29 zł). Zasądzając odszkodowanie Sąd przyjął za podstawę wynagrodzenie obliczone jak w zaświadczeniu z karty 177 akt sprawy.

Oprócz żądania zasądzenia odszkodowania pracownik może także żądać zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w wypłacie tego odszkodowania. Prawo do odsetek ustawowych wynika z art. 481 § 1 i 2 k.c., który

przewiduje, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odsetki ustawowe Sąd zasądził od dnia następującego po dniu doręczenia pozwu pozwanej, podzielając w tej kwestii pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 15 listopada 2006 r., I PK 112/06.

Wymaga zwrócenia uwagi, że w dniu 1 września 2017 roku – w pierwszym dniu sprawowania funkcji dyrektora pozwanej przez M. W., odwołane zostały dwie wicedyrektorki, w tym powódka. Nie są dla Sądu znane powody dlaczego w tym dniu odwołane zostały obie wicedyrektorki i jedna z nich (B. Z.) została ponownie powołana na to stanowisko w tym samym dniu. W tych okolicznościach prawdopodobna jest wersja powódki, że odwołanie powódki było spowodowane z chęci zakończenia współpracy przez nową dyrektor bez względu na merytoryczne uzasadnienie decyzji. Jak wskazała dyrektor M. W. powódka składała skargi do Burmistrza oraz podważała jej autorytet u przedszkolank. Nie zostało wykazane przez pozwaną, że powódka została odwołana ze stanowisko z merytorycznym uzasadnieniem tej decyzji.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku. W toku postępowania Sąd tymczasowo wypłacił mediatorowi M. O. kwotę 296,07 zł tytułem wynagrodzenia z przeprowadzenia mediacji (k. 162). Zgodnie z art. 83 ust 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd ma możliwość wyłożenia określonej kwoty tymczasowo ze Skarbu Państwa, a w orzeczeniu kończącym postępowanie orzeka o poniesionych tymczasowo wydatkach stosując art. 113 tej ustawy. Zgodnie z art. 113 ust. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Biorąc pod uwagę, że pozwana przegrała w całości w myśl art. 98 KPC, zobowiązana jest ponieść koszt wynagrodzenia za przeprowadzenie mediacji. Ponadto wobec faktu, że powódka była zwolniona z mocy ustawy od wnoszenia opłaty od pozwu, pozwana zobowiązana jest uiścić kwotę 925,00 zł ($18.487,29 \text{ zł} \times 5 \% = 924,36 \text{ zł}$, zaokrąglone w górę do pełnego złotego) tytułem opłaty od pozwu, której powódka nie miała obowiązku uiścić.

W punkcie 3 Sąd nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 477² § 1 KPC przyjmując, że jednomiesięczne wynagrodzenie powódki wynosiło jak w zaświadczeniu (k.177).